

[Oluf Pedersen.]

raabende uretfærdigt. Man siger fra socialdemokratisk Side: Det er nødvendigt af valutariske Grunde, vor Eksport af Husdyrprodukter er nemlig faldet fra 791 Mill. kg i 1931 til 560 Mill. kg i 1934. Her mener de saa, at Statsplanøkonomien skal sætte ind. Men de Herrer glemmer, at Naturen kommer langt forud for Lovgivningen, og at der under Frihed kommer naturlig Plan; thi Indførselen af Korn og Foderstoffer er faldet fra 2 548 Mill. kg i 1931 til 1 153 Mill. kg i 1934, altsaa en Nedgang i Foderstofimporten, der svarer til 6—7 kg for hvert kg, Landbrugseksporten er gaaet ned.

Nu er Forholdet det, at Kornordningen næppe vil medføre en Udvidelse af Kornarealet, og det skal vi samfundsmæssigt heller ikke haabe, idet det ikke er den Kultur, som yder mest; det ærede Medlem Hr. Kyed, der jo som sagkyndig er klar herover, var da ogsaa i sin Tale inde paa, at Fordyrelse af Kornet skulde medvirke til en Udvidelse af Grovfoderproduktionen. Derimod vil Korntolden svække Ægproduktionen og derved yderligere begrænse Kornimporten, og dette vækker Glæde hos visse kortsynede Politikere, der endnu ikke har lært den lille A. B. C. i Nationaløkonomien, fordi der da spares Valuta til anden Indførsel, og dette skal give mere Beskæftigelse. Men som den højtærede Landbrugsminister udtalte her i Folketinget den 10. Maj i Aar — det findes Sp. 6141 —, betyder mindsket Kornimport en Indskrænkning i Eksporten af Husdyrprodukter, og det vil, sagde den højtærede Landbrugsminister, ubetinget medføre en Nedsættelse af Beskæftigelsen.

Da dette Korntoldforslag skal være Regeringens og de 4 nuværende store Partiers Svar paa Bondetogets Krav, kan der være Grund til at sige et Par Ord om Bondetoget. Den højtærede Statsminister har kaldt dette Tog for et Godsejertog, men det er uberettiget, dertil var Tilslutningen for stor. Paa den anden Side kan det ikke nægtes, at visse Ledere inden for den Bevægelse, som skabte Toget, forsøger at drive den ind i en Godsejerpolitik paa Linie med Regeringens. Det gælder Kravet om Nedsættelse af Ejendomsskatte, og det gælder Kravet om en Valutaattestafgift fordelt efter Jordværdien med Grovfoder til Hornkvæg. Jeg har regnet ud, hvordan et saadant Forslags Gennemførelse vilde virke, om det er rigtigt, som der staar i L. S.'s Pjece, der er tilsendt Rigsdagens Medlemmer, at et saadant Forslags Gennemførelse vilde i Forhold til L. S.'s tidligere Krav om

en Nedsæring af Kronen give mere Plan i Fordelingen mellem de forskellige Brugsstørrelser og en bedre Fordeling inden for de forskellige Egne. Jeg maa sige, at Godsejer Junker har regnet den godt ud, thi naar Husmanden faar 65 Øre pr. kg Smør, faar Herremanden 130 Øre eller det dobbelte, og naar man paa den gode fynske Jord faar 131 Kr. pr. Ko, faar man paa den daarlige nordvestjyske Jord kun 94.

Derfor maa jeg indestændig advare Regering og Rigsdag imod at gaa ind paa L. S.'s Planer, selv om der fremkommer nok saa mange Trusler om Produktionsstrejke, thi disse Planer virker uretfærdigt, og det er ubeføjet, naar man vil bruge Bøndernes Appel til Fordel for disse særlige Interesser. Kravet om at opnaa Produktionsprisen er naturstridigt, fordi en Stigning af Prisen ganske naturligt vil medføre, at Produktionspriserne bliver endnu højere, saa at man vil faa en Skrue uden Ende, og dernæst vil dette Kravs Opfyldelse, som ogsaa den højtærede Statsminister var inde paa i sin Tale i Aalborg, ganske naturligt medføre, at Staten ogsaa maa gribe ind og bestemme, hvor stor Produktionen skal være. Men det er efter mit Skøn ganske uberettiget, naar man vil prøve at faa Bondetoget til at staa som et Bevis paa Landbrugets Krav om saadanne Foranstaltninger. Nej, det, som samlede Tilslutning, var dels den højtærede Justitsministers dumme Forbud, dels Kravet om Ret til at beholde Udbyttet af eget Arbejde, og dette Krav bør man imødekomme uden Hensyn til de Trusler, der fremsættes fra Lederne.

Vi har fra Retsforbundets Side Gang paa Gang rejst disse retfærdige Krav over for Regering og Rigsdag. Jeg tænker her paa vort Kriseforslag af 31. Juli 1934 om Inddragning af Grundrenten til Afskaffelse af Told og Skatter og om Fordeling af Skødhavernes Tab paa alle Formueejere her i Landet, og jeg tænker paa vort Krav om Afskaffelse af Valutacentralen og, for saa vidt man ikke vilde forstaa, at dette var muligt, fri Adgang til Vareudveksling i Forholdet 1 til 1. Men vi fik ingen Tilslutning til disse Krav i dette høje Ting. Hverken de gamle politiske Partier eller Det frie Folkeparti gav os Tilslutning, trods det at Knud Bach skrev, at ingen L. S.-Mand vilde stemme paa nogen af de Rigsdagsmænd, som ikke gav Tilslutning til disse Retfærdighedskrav.

Vi maa af med Valutacentralen og henvisse Opfyldelsen af Englandstraktaten til de frivillige Overenskomster, som ifølge Udtalelser af den højtærede Udenrigsmini-